

som de forskjelligste Anskuelse finde ligeberettiget, hvori de forskjellige Partier troe at finde deres Mening udtrykt, saa traadte, som sagt, Rigsdagen over paa et Gebeet, hvorpaa den ikke burde være kommen. Derfor har jeg heller ikke stemt for noget af disse Forslag, og det er mig kjært nu at faae Leilighed til at udtale det. Hvis der altsaa er en Bebreidelse at gjøre Ministeriet i denne Retning og ligeledes Rigsdagen, saa finder den sin Undskyldning deri, troer jeg, at der har været en Bestræbelse fra begge Sider for at komme til en Overeenskomst i en Sag af denne store Vigtighed. Altsaa mener jeg, at saavel denne Anke som Anerkjendelsen af denne Fremgangsmaade træffer saavel Ministeriet som Rigsdagen. Den væsentligste Bevæggrund, der har givet Anledning til nærværende Sag, er den Forespørgsel, der er fremsat paa et andet Sted. Mig forekommer det, at Ministeriet, ved at henvise til sin Fremgangsmaade, har tydeligt lagt for Dagen, at det ikke har til Hensigt at afvige fra den Erklæring, som blev givet den 13de Februar 1852. Det er vel paa den Maade, som Grundlovsforandringerne ere foreslaaede, fra Ministeriets Side blevet udtalt, at det er deis Ønske og Hensigt, at Hans Majestæt Kongen skal give Fallesforfatningen af hans egen Magtfuldkommenhed; men dertil forlanger Ministeriet Rigsdagens Samtykke. Der er altsaa ikke noget Brud paa eller nogen Afvigelse fra Erklæringen af 13de Februar 1852. Naar man nu gaaer videre og forlanger, at Ministeriet skal i navngivne, bestemte Udtryk give yderligere Svar paa en Forespørgsel, der er opstillet, saa troer jeg, at man forlanger for Meget, og det har aldeles ikke været mig paafaldende, at Ministeriet har svaret det, som det har svaret. Jeg tvivler ikke om, at Ministeriet kunde have besvaret Spørgsmaalet med Ja; men, naar jeg sætter mig i Ministeriets Stilling, saa finder jeg det rigtigt, at det har holdt sig til det engang givne Svar. Jeg kan altsaa heri ikke søge nogen Grund til at udtale Misbillid til Ministeriet. Den ærede Forslagsstiller har ved Forhandlingerne igaar, hvis jeg har opfattet det rigtigt, især henvendt sine Anker imod Krigsministeren og Finantsmini-

steren, og, saavidt jeg har opfattet det, giv disse Anker i det Væsentlige ud paa, at disse Ministres Optræden ligeoverfor Rigsdagen ikke altid var saaledes, som man kunde ønske det. Jeg skal ikke indlade mig paa at forsvare disse nævnte Ministres Fremgangsmaade forsaavidt; men jeg skal tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Forslagsstiller, om han troer, at Rigsdagen ved enhver Leilighed har tagtaget Alt, hvad der var passende og sømmeligt mod de nævnte Ministre, og om det ikke skulde overstride menneskelig Laalmodighed daglig at høre og modtage Bebreidelser og Anker for Forhold, som de søge at ordne efter deres Overbeviisning paa den bedste Maade?

Besværelse: Jeg rejser mig for at anmode den ærede Formand om at kalde Taleren til Orden. Jeg skal tillade mig at spørge den ærede Formand, om det er Udtryk om Rigsdagen, der ere passende.

Formanden: Jeg finder ikke, at der kan ligge noget Upassende i den Fremstilling, som den ærede Landsthingsmand gjorde ved en Sammenstilling af det gjensidige Forhold, der i de forskjellige Sager har fundet Sted imellem Ministeriet og Rigsdagen. Det vilde vistnok være for Ministeriet i det Hele taget meget uheldigt, om det's Forhold ene og alene her skulde være Gjenstand for en Critik, uden at de Forhold, hvorunder det har handlet, maatte berøres. Den ærede Landsthingsmand har fremdeles Ordet.

Lüttichau: Det træffer sig nu ganske besynderligt, at den ærede Forslagsstiller's Anker ere rettede netop mod disse to Mænd (Boserup: Rettede mod hele Ministeriet!). Jeg veed vel, at han sagde, at de vare rettede mod hele Ministeriet; men disse to Mænd ere blevne fremhævede, og jeg skulde dog troe, at, naar man ikke har forglemt Alt, hvad der er passeret her i Landet siden 1848, skulde man dog nu have erindret, at netop disse to Mænd have væsentligt bidraget til, at vi ere komne ud af Forhold, som vi Alle have betragtet med Bekymring, og at vi ere komne ud af dem paa en saadan Maade, at det endogsaa har oversteget de Flestes Forventning. Naar man maa erindre dette, saa har det sin store